

Indholdsfortegnelse

APPLiA Danmark og Elektronikbranchen	2
Brancheforeningen Cirkulær, Rådet for Grøn Omstilling, Danmarks Naturfredningsforening, Repair Cafe Danmark og IDA Teknologivurdering	5
Dansk Arbejdsgiverforening.....	10
Dansk Erhverv	12
Dansk Industri	20
Danske Advokater	22
Datatilsynet.....	24
Den Danske Dommerforening.....	26
Domstolsstyrelsen.....	27
Forbrugerombudsmanden.....	28
Forbrugerrådet Tænk	31
Forsikring & Pension.....	36
Kommunernes Landsforening (KL)	37
Klimabevægelsen i Danmark.....	38
Københavns Kommunes Klima, Miljø- og Teknikforvaltning.....	39
VedvarendeEnergi	41
Vestre Landsret.....	42
Østre Landsret	43

Høringssvar vedrørende forslag til lov om reparation af varer

APPLiA Danmark og Elektronikbranchen takker for muligheden for at afgive høringssvar til forslaget til lov om reparation af varer, der implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af reparation af varer.

APPLiA Danmark og Elektronikbranchen er grundlæggende positivt indstillet over for initiativer, der fremmer reparation og forlænger produkters levetid. Reparation spiller en central rolle i den cirkulære omstilling, reducerer ressourceforbruget og bidrager til at mindske affaldsmængder. Det er derfor afgørende, at de nye regler understøtter reparation på en måde, der både er effektiv, sikker og praktisk gennemførlig for de virksomheder, der skal implementere dem.

Generelle bemærkninger

APPLiA Danmark og Elektronikbranchen repræsenterer producenter og importører af elektriske husholdningsapparater og anden forbrugerelektronik, som opererer på tværs af grænser i det indre marked. Foreningen lægger derfor stor vægt på klare, ensartede og forudsigelige regler, der understøtter både den grønne omstilling og velfungerende konkurrencevilkår.

APPLiA Danmark og Elektronikbranchen vil indledningsvis kvittere for, at forslaget gennemfører direktivet på en direktivnær måde uden overimplementering. En sådan tilgang er afgørende for at undgå unødige administrative byrder og for at sikre, at danske virksomheder ikke stilles ringere end deres europæiske konkurrenter.

Uklare kriterier for, hvornår en vare er “umulig at reparere”

APPLiA Danmark og Elektronikbranchen finder det problematisk, at begrebet “umulig at reparere” ikke er nærmere defineret eller afgrænset i forslaget. Det fremstår uklart, hvilke kriterier der skal lægges vægt på ved vurderingen af, om en reparation er umulig eller urimelig.

APPLiA Danmark og Elektronikbranchen anbefaler, at der fastsættes tydelige og objektive kriterier for, hvornår en reparation kan anses for umulig eller uforholdsmæssig. Uden klare rammer risikerer reglerne at medføre øgede omkostninger og retlig usikkerhed for både producenter og forbrugere, hvilket i sidste ende kan påvirke forbrugerne i form af højere priser.

APPLiA Danmark og Elektronikbranchen bidrager gerne med input til en nærmere afklaring af kriterierne.

Uklare krav til “typiske reparationer” og betydelige administrative byrder

APPLiA Danmark og Elektronikbranchen finder det ligeledes uklart, hvordan begrebet “typiske reparationer” skal forstås og anvendes i praksis. Kravet om, at der skal udarbejdes og vedligeholdes information om typiske reparationer på et websted, rejser betydelige praktiske og administrative udfordringer for branchen.

Mange af foreningens medlemmer har et meget stort antal modeller på markedet - eksempelvis inden for køle- og fryseskabe. For hver enkelt model kan der foretages et betydeligt antal forskellige reparationer med forskellige reservedele, arbejdsgange og prisniveauer. Informationskravene risikerer derfor at blive uforholdsmæssigt omfattende og meget ressourcekrævende at administrere og løbende opdatere.

APPLiA Danmark og Elektronikbranchen opfordrer til, at kravene til "typiske reparationer" præciseres og afgrænses, så de bliver praktisk håndterbare og proportionale i forhold til lovens formål.

Manglende proportionalitet i sanktionsniveauet

APPLiA Danmark og Elektronikbranchen er bekymret over sanktionsniveauet ved overtrædelse af reglerne. Det bemærkes, at bøder kan fastsættes på baggrund af virksomhedens omsætning, hvilket i praksis kan føre til meget høje bøder for forhold som manglende eller mangelfuld udfyldelse af reparationsoplysninger.

Foreningen finder ikke, at et sådant sanktionsniveau er proportionalt med overtrædelser af administrativ karakter. Der er risiko for, at sanktionerne får en uforholdsmæssigt hård økonomisk betydning for virksomhederne, uden at dette nødvendigvis bidrager til en bedre opfyldelse af lovens formål.

APPLiA Danmark og Elektronikbranchen anbefaler derfor, at der foretages en fornyet vurdering af sanktionsbestemmelserne med henblik på at sikre en rimelig sammenhæng mellem overtrædelsens karakter og den økonomiske konsekvens.

Servicefradrag for reparationer

Hvis reparation reelt skal fremmes, er det afgørende, at der også arbejdes med økonomiske incitamenter. I Danmark er der indført servicefradrag for reparation af hvidevarer i hjemmet. APPLiA Danmark og Elektronikbranchen anbefaler, at denne ordning fastholdes og styrkes, herunder gennem en øget informationsindsats, så flere forbrugere bliver opmærksomme på fradragsmuligheden.

I et land som Danmark, hvor timepriserne for håndværkere er høje, har økonomiske incitamenter stor betydning for forbrugernes valg mellem reparation og udskiftning. En styrket og synlig ordning vil konkret understøtte direktivets formål om at gøre reparation til et attraktivt valg.

Understøt uddannelse og faglært arbejdskraft

En central forudsætning for at fremme reparation er adgang til kvalificeret arbejdskraft. Branchen oplever allerede i dag mangel på faglærte reparatører, og gennemsnitsalderen blandt mange teknikere er høj. Fødekæden af nye specialister er svækket, blandt andet fordi den tidligere uddannelse i Hadsund er nedlagt.

Hvis Danmark reelt vil understøtte den cirkulære omstilling og ambitionerne bag "Right to repair", er det nødvendigt at investere i relevante og attraktive erhvervsuddannelser på området. I Norge findes der en målrettet og attraktiv erhvervsuddannelse inden for reparation af elektronik og hvidevarer. En tilsvarende satsning i Danmark vil være et vigtigt skridt for at sikre den nødvendige kompetencebase fremover.

Online platform – behov for klare krav og kvalitetssikring

Det er afgørende, at den online-plattform ikke udvikler sig til et ureguleret marked uden klare kvalitetskrav.

Reparation af elektriske husholdningsapparater og forbrugerelektronik kræver faglig indsigt og erfaring. Fejlreparationer kan medføre alvorlige konsekvenser, herunder kortslutninger med brandfare, forkerte tilkoblinger med risiko for vandskader samt personskader. Det er derfor væsentligt, at der stilles tydelige krav til reparatørers kvalifikationer og til de aktører, der eventuelt videresælger istandsatte produkter.

Hos APPLiAs medlemmer lægges der vægt på en række kriterier ved valg og godkendelse af reparatører, herunder:

- at reparatøren har relevant uddannelse og/eller dokumenteret praktisk erfaring med reparation af hvidevarer
- at der anvendes originale reservedele
- at reparatøren er registreret som godkendt reparatør med adgang til originale reservedele og teknisk dokumentation

Når det kommer til videresalg af produkter, som er indsamlet eller kasseret af forbrugere, sker godkendelse i dag også på baggrund af en række krav til kompetencer, organisatorisk setup, erfaring, overholdelse af skatte- og momsregler, procedurer for reparation, kendskab til købelovens regler samt løbende rapportering og dokumentation. Kontraktgrundlaget er omfattende og indeholder blandt andet krav om compliance og dokumentation.

APPLiA Danmark og Elektronikbranchen anbefaler, at der i tilknytning til onlineplatformen fastsættes klare og gennemsigtige krav til registrering og kvalitetsniveau, så forbrugernes sikkerhed og tillid til reparationsmarkedet styrkes.

APPLiA hjælper meget gerne med i denne proces.

Med venlig hilsen

Anne Ginderskov Hansen

Direktør for APPLiA Danmark og Elektronikbranchen

Høringssvar til lovforslag om reparation af varer

Brancheforeningen Cirkulær, Rådet for Grøn Omstilling, Danmarks Naturfredningsforening, Repair Cafe Danmark og IDA Teknologivurdering takker for muligheden for at afgive høringssvar til forslag til lov om reparation af varer.

Vi er grundlæggende positivt indstillet over for initiativer, der gør reparation lettere og mere attraktivt herunder standardiseret forbrugerinformation og etablering af en reparationsplatform. Det væsentlige er, at reglerne får reel effekt i praksis, og at vi højner ambitionsniveauet.

Vi bemærker, at lovforslaget på en række punkter er styrket siden vi afgav [høringssvar til direktivet i 2023](#), bl.a. ved et tydeligere fokus på, at reparation og adgang til reservedele/værktøj ikke må prissættes på en måde, der reelt hindrer reparation, samt ved øget gennemsigtighed gennem prisinformation. Det er også positivt, at lovforslaget adresserer praksisser, der kan hindre reparation (kontraktklausuler, hardware-/softwarelåse m.v.) og dermed forbedrer vilkårene for uafhængige reparatører, samt at rammer for tilsyn og sanktioner tydeliggøres. Endelig bemærker vi, at forlængelsen af reklamationsfristen med 12 måneder efter reparation (én gang) kan bidrage til, at flere vælger reparation frem for omlevering eller nykøb.

Der er dog fortsat måder, hvorpå lovforslaget kan forbedres, som vi vil gennemgå nedenfor.

Generelle bemærkninger

Minimumsimplementering er ikke nok

Lovforslaget lægger sig tæt på minimumsimplementering på flere væsentlige punkter. Det indebærer en stor risiko for, at reglernes effekt udebliver, og reglerne bør derfor ledsages af tydelige nationale tiltag, der påvirker forbrugeradfærd og styrker reparationsmiljøer og -praksis. Da Danmark i høj grad er afhængig af importerede materialer og produkter, er det centralt at understøtte længere levetid og reparation af de varer, der allerede er sat i omløb.

Reparation skal kunne betale sig

Forbrugere fravælger reparation, hvis pris- og tidsusikkerhed er for høj, eller hvis reparation i praksis bliver dyrere end nykøb. Derfor bør lovforslaget ledsages af virkemidler, der gør reparation økonomisk attraktiv på tværs af produktgrupper og ikke kun for en snæver del af markedet.

Fokus på effekt i praksis

Vi opfordrer til, at der fra start tænkes i datagrundlag, gennemsigtighed og håndhævelse, så ordninger (bl.a. reparationsoplysningsskema og platform) bliver reelle værktøjer for forbrugere og kommercielle og ikke-kommercielle aktører.

Specifikke bemærkninger

Rimelig pris

Vi bemærker, at "rimelig pris" i § 8 fortsat risikerer at blive utydeligt og vanskeligt at håndhæve, hvis der ikke fastlægges klare principper herfor. Som vi ligeledes pegede på i 2023, vil for høje reparationspriser svække effekten af en reparationsforpligtelse, og der er risiko for et "smuthul", hvis reparation i praksis kan omgås ved at gøre reparation dyrt og/eller kompliceret.

Vi anbefaler derfor, at der udarbejdes retningslinjer for, hvad der forstås ved "rimelig pris" med konkrete eksempler/principper, så begrebet bliver operationelt og håndhæveligt.

Reparationsoplysningsskema og prisgennemsigtighed

Vi støtter standardiseret forbrugerinformation og krav, der øger gennemsigtigheden for pris og vilkår, da pris- og tidsusikkerhed er en central barriere for reparation.

Vi anbefaler, at implementeringen sikrer, at prisinformation er let tilgængelig og sammenlignelig (fx via vejledende priser), så det reelt understøtter forbrugernes valg af reparation.

National indgang til europæisk reparationsplatform

Vi støtter etableringen af en platform, som kan hjælpe forbrugere med at navigere i reparationsmuligheder og samtidig styrke synligheden af reparatører, herunder også istandsættere/refurbishers og lokale reparationsinitiativer.

Samtidig er det problematisk, hvis platformen i praksis bliver frivillig eller ufuldstændig, da det vil svække effekten. Vi pegede allerede i 2023 på, at registrering bør være obligatorisk og ikke frivillig for relevante producenter, importører og distributører af de omfattede produkter.

Vi anbefaler derfor, at hjemlerne i § 16 udnyttes til at sikre, at platformen bliver et reelt og brugbart værktøj i praksis bl.a. ved:

- klare krav til datakvalitet (ydelser, geografi, svartider og prisrammer),
- en tydelig national indgang og aktiv formidling, så platformen bliver synlig og nem at bruge,

- at registrering/tilslutning for relevante aktører i de omfattede produktkategorier gøres forpligtende, så platformen ikke bliver et "frivilligt katalog".

Produktomfang og EU-arbejde

Vi bemærker, at en snæver produktafgrænsning begrænser effekten betydeligt, hvilket vi også anførte i høringsvaret i 2023.

Vi anbefaler, at Danmark udnytter denne mulighed for at fremme ressourcebesparelse og kvalifikationsopbygning gennem at arbejde for en hurtig udvidelse af de omfattede produktgrupper, så flere, og ideelt alle, fysiske varer over tid omfattes af reparationsforpligtelsen.

Nationale fremmeforanstaltninger

Lovforslaget lægger op til, at Danmark opfylder kravet om mindst én fremmeforanstaltning via servicefradraget for reparation af hårde hvidevarer. Det er efter vores vurdering for snævert, hvis reparation skal løftes markant. Hertil bemærker vi, at fradraget ikke omfatter undersøgelsesgebyrer, som ofte afholder forbrugere fra reparation. Ved ikke at gøre undersøgelsesgebyrer fradragsberettigede er den danske forståelse af reparationer ikke i overensstemmelse med EU's forståelse, hvor en reparation i følge direktivet med EU's fælles retningslinjer for reparationer starter med diagnose af problemet ved det defekte produkt.

En undersøgelse udført af Aalborg Universitet i samarbejde med Norstat viser, at mellem en tredjedel og halvdelen af de defekte hårde hvidevarer, som husholdninger kasserer, ikke er forsøgt repareret, hvilket antagelig skyldes høje undersøgelsesgebyrer sammen med usikkerheden om hvorvidt produktet *kan* repareres. Dette understøttes yderligere af en [ny undersøgelse](#) fra Forbrugerrådet Tænk og APPLiA.

Vi anbefaler derfor, at servicefradraget som minimum udvides, så det omfatter alle produktgrupper omfattet af bilag II, og at loven derudover suppleres med virkemidler, der gør reparation økonomisk attraktiv på tværs af produktgrupper herunder udvidelse/forlængelse af fradrag/tilskud og en model for momsnedsættelse for reparation samt at servicefradraget også omfatter undersøgelsesgebyrer.

Forbrugeroplysning i købsituationen

Forbrugeroplysning er fortsat for svag og ikke tilstrækkeligt proaktiv, hvis forbrugeren selv skal opsøge, om et produkt er omfattet og giver ret til reparation. Vi har tidligere efterlyst, og vil fortsat opfordre til, obligatorisk information om

reparerbarhed, gerne på selve produktet samt mundtlig oplysning i butik, hvor muligt.

Vi anbefaler derfor, at oplysningspligten omsættes i praksis, så informationen gives proaktivt og synligt i købsituationen uden, at forbrugeren selv skal opsøge den. Derudover anbefaler vi et nationalt supplement med mere sammenlignelig information om reparerbarhed og holdbarhed, fx inspireret af reparerbarheds-/holdbarhedsindeks (som bl.a. Frankrig og Belgien har indført/indfører), evt. koblet til det digitale produktpas.

Vi anbefaler endvidere, at der på tværs af ressort ses nærmere på, hvordan relevante udvidet producentansvar og modellerede gebyrer i andre EU-lande anvendes til at finansiere reparation og opbygning af reparationsinfrastruktur, herunder at en del af gebyrerne målrettes reparationstiltag

Offentlige indkøb

Offentlige indkøb kan anvendes som en supplerende national fremmeforanstaltning til at drive markedet i retning af reparerbarhed og længere levetid.

Vi anbefaler derfor, at der indarbejdes krav om reparerbarhed, adgang til reservedele/opgradering samt totaløkonomi og miljø-/klimavægtning i udbud, så cirkulære valg ikke fravælges på indkøbspris alene.

Lokale reparationsfællesskaber skal anerkendes som legitime reparatører

Det er ikke klart i lovudkastet, hvorvidt lokale reparationsinitiativer omfattes af definitionen på reparatører i §3:

“2) Reparatør: Enhver fysisk eller juridisk person, der i forbindelse med vedkommendes erhverv, forretning, håndværk eller profession leverer en reparationstjeneste, herunder fabrikanten og sælgere, der leverer reparationstjenester, og leverandører af reparationstjenester, uanset om de er uafhængige eller tilknyttet sådanne fabrikanten eller sælgere.”

Vi anbefaler derfor, at lokale reparationsinitiativer (repair-caféer m.v.) omfattes af definitionen i §3 samt anerkendes og understøttes som en del af fremmetiltagene – og synliggøres via reparationsplatformen.

Har ministeriet spørgsmål til høringssvaret, er I velkomne til at kontakte os, og vi står til rådighed for eventuelt uddybende møde.

Venlig hilsen

Sebastian Jung-Wederking, specialkonsulent

Brancheforeningen Cirkulær

sjw@cirkulaer.dk

Lone Hjorth Mikkelsen, chefrådgiver

Rådet for Grøn Omstilling

lone@rgo.dk

Arne Skov, Generalsekretær

Repair Cafe Danmark

Arne@repaircafedanmark.dk

Michael Søgaard Jørgensen, formand og Ingeniørforeningens ekspert i cirkulær

økonomi

IDA Teknologivurdering

Msjo@plan.aau.dk

Mette Hoffgaard Ranfelt, miljøpolitisk chefrådgiver

Danmarks Naturfredningsforening

Mette@dn.dk

Fra: [Maria Bjørklund](#)
Til: [Emma Brundin](#); [fFormueretskontoret \(951s06\)](#)
Emne: VS: Høring over forslag til lov om reparation af varer - j.nr. 2025-14561
Dato: 20. januar 2026 13:25:37
Vedhæftede filer: [Høringsbrev \(parter\).PDF](#)
[Høringsliste.PDF](#)
[Udkast til forslag til lov om reparation af varer.PDF](#)
[Signaturbevis.TXT](#)

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.
Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede filer, som ikke er sikre.

J.nr. 2025-14561

Til Justitsministeriet

Vi takker for muligheden for at besvare jeres høring om ovenstående.

Dansk Arbejdsgiverforening har ingen bemærkninger hertil.

Med venlig hilsen

Maria Bjørklund
Administrativ koordinator

Vester Voldgade 113
København V
Direkte +45 33 38 92 84
Mobil +45 29 20 02 84
Mail mbj@da.dk
Web da.dk

Denne mail er tilsigtet en bestemt modtager og kan indeholde fortrolige oplysninger. Er du ikke den rette modtager, beder vi dig om at orientere os ved at besvare denne mail og derefter slette den. Det er ikke tilladt at beholde, kopiere, videresende eller bruge oplysninger fra denne mail, hvis du ikke er den rette modtager.

Fra: Justitsministeriet <jm@jm.dk>
Sendt: 19. januar 2026 16:52
Emne: Høring over forslag til lov om reparation af varer - j.nr. 2025-14561

Se venligst vedhæftede filer.

Med venlig hilsen

Formueretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Tlf.: 7226 8400
www.justitsministeriet.dk

Justitsministeriet
Att.: Emma Brundin
Sendt per mail til:
embr@jm.dk og
Formueretskontoret@jm.dk

Den 16. februar 2026

Høring over forslag til lov om reparation af varer

Dansk Erhverv har ved mail af 19. januar 2026 modtaget ovenstående lovforslag i høring og jeg fremsender hermed Dansk Erhvervs bemærkninger til det fremsatte lovforslag.

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv bakker op om den overordnede målsætning for loven og det bagvedliggende direktiv, nemlig at forlænge produkternes levetid blandt andet gennem en øget adgang for forbrugerne til at få deres produkter repareret.

Det er dog vigtigt at holde sig for øje, at anvendelsesområdet for de nye regler er reparationer, der falder udenfor købelovens regler om forbrugernes mangelbeføjelser. Det vil sige, at der er tale om reparation af skader, der hovedsageligt er resultatet af almindeligt slid og ælde eller forbrugernes forkerte brug af produktet, men derimod som udgangspunkt ikke som følge af fejl eller mangler ved produktet.

Dansk Erhverv ser især to store udfordringer ved det fremsatte lovforslag og et heraf afledt behov for øget vejledning.

For det første er det en udfordring for virksomhederne, at en del af bestemmelserne benytter udtryk eller begreber, der ikke fremstår med den tilstrækkelig tydelighed, når der er tale om regler, hvor virksomhederne kan idømmes bøder, hvis ikke reglerne overholdes.

For det andet lægges der med det fremsatte lovforslag op til, at overtrædelser skal straffes bøde, der skal udmåles efter bødemodellen i markedsføringsloven.

De to udfordringer giver samtidig anledning til, at der er behov for udførlig vejledning til virksomhederne i forhold til, hvordan reglerne skal tolkes og dermed efterleves.

Uklare begreber og udtryk skal retlig usikkerhed

I forbindelse med fabrikanternes – eller andres reparationsforpligtelser – benyttes udtryk som ”rimelig tid” og ”rimelig pris”.

Især i forhold til ”rimelig tid” er det uklart, hvad dette begreb dækker over. Begrebet indgår også i reglerne i købeloven, men der er det i forbindelse med afhjælpning af mangler, der

skyldes fejl ved det købte produkt.

Dansk Erhverv mener ikke, at begrebet ”rimelig tid” i de nye regler uden videre kan tolkes på samme måde som i købeloven. Derimod bør virksomhederne have længere tid til at foretage reparationer under de nye regler, end de har under reglerne i købeloven.

Det skal i den forbindelse nævnes, at der – alt efter forbrugers ønske om reparationer efter de nye regler – kan opstå kapacitetsproblemer på værksteder, og også derfor bør begrebet ”rimelig tid” efter de nye regler tolkes mere lempeligt end under købeloven.

For så vidt angår begrebet ”rimelig pris”, er der lidt flere holdepunkter i både betragtningerne til direktivet og bemærkningerne til loven. Det er dog fortsat uklart, hvad der menes med en ”sædvanlig fortjenstmargen”. Også her bør virksomhederne tillade en vis margen i fastsættelsen af deres priser.

Bøder skal udmåles med udgangspunkt i bødemodellen i markedsføringsloven

I lovforslaget lægges der i bemærkningerne § 18 op til, at overtrædelser af reglerne i den nye lov skal straffes med bøde og at bøderne skal udmåles med udgangspunkt i bødemodellen fra markedsføringsloven.

Dansk Erhverv er enig i, at der skal være mulighed for at sanktionere virksomheder, der ikke overholder reglerne, men ikke ud fra en bødemodel, der er lavet til at bekæmpe og forhindre vildledende markedsføring og hvor bødemodellen netop var udtryk for et politisk ønske om at straffe vildledende markedsføring hårdere.

Bødemodellen i markedsføringsloven vil medføre, at overtrædelser efter det nye regelsæt, der kan bestå i, at en reparation ikke anses for at være gennemført indenfor rimelig tid eller at det europæiske reparationsoplysningskema ikke er korrekt udfyldt, kan straffes med bøder, der for mange virksomheders vedkommende vil starte ved 500.000 kroner for overtrædelser, hvor der hverken er skærpene eller formildende omstændigheder.

Af direktiv 2024/1799 fremgår det, at sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning. Med en henvisning til bødemodellen i markedsføringsloven – og det bødeniveau, der fremgår af modellen – kommer bøderne på ingen måde til at stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne.

De høje bøder, der er lagt op til, bliver yderligere problematiske, når en række af de strafbelagte bestemmelser bruger uklare begreber som ”rimelig pris” og rimelig tid” uden, at det er nærmere præciseret, hvad der menes med disse begreber.

Dansk Erhverv foreslår på baggrund af ovenstående, at henvisningen til markedsføringslovens bødemodel fjernes fra bemærkningerne til lovforslagets § 18 og at der i stedet henvises til ordlyden fra direktivet således, at det kommer til at fremgå, at det i forbindelse med fast-

sættelsen af bøderne skal sikres, at disse skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Så må det vurderes fra gang til gang, hvad bødeniveauet skal være.

Behov for grundig vejledning vedrørende de nye regler

Som det fremgår ovenfor, er der betydelig usikkerhed om, hvordan de nye regler skal tolkes og dermed, hvilke forpligtelser virksomhederne reelt har. Sammenholdt med de høje bøder, der lægges op til, giver det et stort behov for en udførlig vejledning til virksomhederne, så de hjælpes bedst muligt til at overholde reglerne til gavn for alle.

Det fremgår af lovforslaget, at Forbrugerombudsmanden skal føre tilsyn med de nye regler og Dansk Erhverv opfordrer derfor til, at Forbrugerombudsmanden udarbejder en vejledning, der i et letforståeligt sprog og gerne med konkrete eksempler viser, hvad der skal til for at overholde reglerne.

Det bør i den forbindelse sikres, at Forbrugerombudsmanden tilføres tilstrækkelige ressourcer til, at en sådan vejledning kan udarbejdes.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at der i de forgangne år er vedtaget en række nye forbrugerbeskyttelsesregler, hvor der er behov for en grundig vejledning fra myndighedernes side. Det gælder for eksempel reglerne om styrkelse af forbrugerens rolle i den grønne omstilling, nye oplysningskrav i kreditaftaleloven og indførelsen af en fortrydelsesfunktion i forbrugeraftaleloven.

Yderligere generelle bemærkninger

Det er efter Dansk Erhvervs vurdering meget usikkert, hvor mange nye reparationer, der skal udføres som følge af de nye regler, men der kan opstå kapacitetsproblemer, hvis der pludselig er mange forbrugere, der benytter sig af deres nye rettigheder. Det betyder samtidig, at de erhvervsdrivende kan vælge at afvise forbrugere, hvis produkter ikke er omfattet af bilag II, da der her ikke er en forpligtelse til at reparere, herunder at reparation skal ske indenfor rimelig tid.

Der vil således være forbrugere, der kan risikere, at de kommer til at opleve, at det bliver sværere for dem at få repareret deres varer, da de erhvervsdrivende er tvunget til at prioritere de produkter, hvor der er en reparationspligt, specielt da det kan ende med en bødestraf, hvis ikke reparationen gennemført indenfor rimelig tid.

Disse kapacitetsproblemer kan blive forværret af, at det ofte vil være de samme værksteder, der skal foretage de reparationer, der falder indenfor reklamationsrettens anvendelsesområde og hvor reparationerne derfor skal gennemføres ret hurtigt, hvis ikke det skal resultere i, at forbrugerne kan benytte sig af adgangen til at hæve en aftale om køb af produkt, hvis ikke afhjælpningen er sket indenfor rimelig tid.

Foreslåede ændringer i Købeloven

De væsentligste ændringer i købeloven er en potentiel forlængelse af reklamationsretten og en ny informationsforpligtelse.

For så vidt angår den potentielle forlængelse af reklamationsretten, der er betinget af, at forbrugerne vælger en reparation fremfor en omlevering, bakker Dansk Erhverv op om regeringen forslag om, at implementeringen sker i overensstemmelse med direktivet og der dermed alene lægges op til en potentiel forlængelse på 12 måneder.

I forhold til den nye informationsforpligtelse, er der behov for en vejledning i, hvordan denne præcist skal opfyldes.

Specifikke bemærkninger

§ 1 – Lovens anvendelsesområde

For såvel forbrugere som erhvervsdrivende kan det være en udfordring, at dele af loven gælder form alle typer af reparationer, mens §§ 7-15 kun gælder for reparationer af varegrupper, der er nævnt i bilag II til direktivet om fremme af reparation varer.

Det medfører blandt andet, at der gælder forskellige krav til reparationstid- og pris alt efter, om det pågældende produkt falder inden- eller udenfor §§ 7-15 samt, at de erhvervsdrivende alene har en reparationspligt på de produkter, der er omfattet af bilag II.

§§ 4-6 – Europæisk reparationsoplysningsskema

Dansk Erhverv bemærker med tilfredshed, at det er frivilligt for de erhvervsdrivende, om de ønsker at benytte sig af det europæiske reparationsoplysningsskema. Med de store bøder, der potentielt lægges op til ved forkert brug af skemaet, er det dog Dansk Erhvervs vurdering, at meget få erhvervsdrivende vil gøre brug af skemaet.

Derudover skal det bemærkes, at det i mange tilfælde vil være svært at fastsætte en pris og et tidsestimat på reparationen uden, at der først foretages en undersøgelse af det pågældende produkt, hvorfor en af de lovpligtige oplysninger vil være meget svær at give til forbrugerne.

Dansk Erhverv er derfor glade for, at det efter reglerne i loven er muligt at tage betaling for en undersøgelse af produktet forud for udfyldelsen af skemaet.

§§ 7-14 – Reparationsforpligtelse

Det fremgår af § 7, stk. 2, at fabrikantens forpligtelse ikke gælder, hvis reparationen er enten faktisk eller juridisk umulig, men at en reparation ikke vil kunne afvises af rent økonomiske årsager.

Denne bestemmelse er – sammenholdt med, at reparationen skal ske enten gratis eller til en rimelig pris og indenfor rimelig tid – essentiel i forhold til at forstå rækkevidden af virksomhedernes forpligtelse.

Desværre er ”rimelig tid” stort set ikke defineret i bemærkningerne til loven og det er derfor uklart, hvor meget tid den erhvervsdrivende har til at gennemføre reparationen. Begrebet ”rimelig tid” benyttes også i direktiv 2019/771, der ligger til grund for den danske købelov. Her bruges begrebet dog i forbindelse med reparationer, der skyldes mangler ved det købte produkt og begrebet tolkes derfor ganske stramt i dansk lovgivning.

Det vil efter Dansk Erhvervs opfattelse ikke være rimeligt at lægge den samme stramme tolkning ned over begrebet ”rimelig tid” i lovgivningen om reparation af varer, da der som tidligere nævnt er tale om reparationer, der skyldes almindeligt slid og ælde eller forkert brug af produktet og dermed situationer, hvor der ikke er noget at bebrejde den erhvervsdrivende.

I forhold til begrebet ”rimelig pris” er der lidt mere hjælp at hente, da det af bemærkningerne til § 8 fremgår: *”at prisen f.eks. kan tage hensyn til arbejdskraftomkostninger, omkostninger til reservedele, omkostninger til drift af reparationsfaciliteten og en sædvanlig fortjenstmargen.”* Det er dog fortsat uklart, hvad der menes med ”en sædvanlig fortjenstmargen” og Dansk Erhverv vil opfordre til, at bestemmelsen tolkes således, at prisen ikke må være urimelig, men at der tillades en betydelig margen i forhold til, hvad der kan anses for at være en rimelig pris.

Af § 11 fremgår det, at fabrikanter eller, hvor det er relevant, bemyndigede repræsentanter, importører eller distributører, der er forpligtet til at reparere efter § 7 eller § 9, skal oplyse forbrugerne om de vejledende priser, der opkræves for typiske reparationer af de produkter, der er opført i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler til fremme af reparation af varer.

Da der ikke er noget støtte at hente i hverken direktivet eller lovforslaget i forhold, hvad der er en typisk reparation, må der tillægges de erhvervsdrivende en betydelig grad af frihed til at vurdere, hvad de anser for at være typiske reparationer og dermed, hvilke reparationer, de er forpligtede til at oplyse priser på.

I forhold til priserne, kan disse variere fra gang til gang alt efter de konkrete omstændigheder hos forbrugeren, og de angivne priser må derfor på ingen måde kunne anses for at være bindende for de erhvervsdrivende.

Dansk Erhverv anbefaler, at den tilsynsførende myndighed udarbejder en vejledning, der kan hjælpe virksomhederne med at tolke på reglerne således, at det fremgår tydeligt for virksomhederne hvad der forventes af dem i forhold til at overholde reglerne. Det bør sikres, at tilsynsmyndigheden har tilstrækkelige ressourcer til at udarbejde vejledninger.

Da den danske købelov allerede opererer med begrebet ”umulig” i forhold til, hvor sælgeren af en vare kan afvise en forbrugers ønske om en reparation, vil Dansk Erhverv opfordre til, at en sådan vejledning angiver eksempler på situationer, hvor ”umulighed” er blevet accepteret og ikke accepteret. Derudover anbefaler Dansk Erhverv, at der knyttes nogle uddybende be-

mærkninger til begrebet ”juridisk umulighed”, så det står klart for de erhvervsdrivende, hvornår de kan afvise en reparation med den begrundelse, at det er juridisk umuligt at foretage reparationen.

§ 15 – Oplysningsforpligtelse

Informationsforpligtelsen efter § 15 påhviler som udgangspunkt fabrikanten og dermed kan der i mange tilfælde være tale om en fabrikant, der enten befinder sig i et andet EU-land end Danmark eller en dansk fabrikant, der har kunder i flere forskellige medlemsstater i EU.

Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår følgende: *”Endelig fremgår det, at fabrikanten frit kan bestemme, hvordan denne informerer forbrugeren, eksempelvis via et websted på en synlig og fremtrædende måde, via det digitale produktpas eller på salgsstedet, hvis fabrikanten f.eks. er sælger.”*

Det er dog uklart, om oplysningerne – hvis disse for eksempel gives på fabrikantens hjemmeside – alene skal gives på fabrikantens hjemlands sprog eller informationerne skal være tilgængelige på alle officielle EU-sprog, alternativt på sprogene i de lande, hvor fabrikanten ved, at produkterne bliver solgt.

I forbindelse med denne bestemmelse er der derfor også behov for, at tilsynsmyndighederne tydeliggør, hvad der forventes af virksomhederne, ikke mindst da bestemmelsen er strafbelagt.

§ 16 – Onlineplatform for reparationer

Dansk Erhverv er ikke bekendt med, at der på nuværende tidspunkt skulle være en national onlineplatform for reparationer. På den baggrund vil Dansk Erhverv anbefale, at den danske regering vælger at anvende den europæiske onlineplatform for reparationer.

Artikel 7 i direktiv 2024/1799 giver medlemsstaterne mulighed for at udvide anvendelsesområdet for den nationale del af den europæiske onlineplatform til også at gælde for sælgere af varer, der har været genstand for istandsættelse, købere af defekte varer til istandsættelse eller lokalsamfundsstyrede reparationsinitiativer.

Da det er frivilligt for virksomhederne, om de vil oprette sig på onlineplatformen eller ej, anbefaler Dansk Erhverv, at den danske regering udnytter denne mulighed for at udvide anvendelsesområdet således, at så mange som muligt af de relevante virksomheder får mulighed for at tilmelde sig den nye onlineplatform, hvis de ønsker det.

Alt andet lige vil det også være en fordel for forbrugerne, hvis så mange af virksomhederne som overhovedet muligt er at finde på den samme platform.

§ 18 – strafbestemmelser

Det fremgår af bemærkningerne til § 18, at der lægges op til, at bøderne for overtrædelserne af reglerne i den nye lov, skal udmåles efter bødemodellen i markedsføringsloven. Der vil således kunne blive tale om bøder i millionklassen alt efter virksomhedernes størrelse.

Af direktiv 2024/1799 fremgår det, at sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Det er vigtigt at holde sig for øje, at der er tale om et regelsæt, der regulerer reparationer som følge af almindeligt slid og ælde eller forbrugernes manglende vedligehold eller forkerte brug af produkterne. Der er altså ikke tale om reparationer, der skyldes problemer med produkterne, som skyldes fejl ved produkterne.

Efter Dansk Erhvervs opfattelse bliver der derfor ikke tale om bøder, der står i et rimeligt forhold til overtrædelsen, når det kan resultere i millionbøder, hvis reparationen ikke er gennemført indenfor rimelig tid eller det europæiske reparationsoplysningsskema måtte være udfyldt forkert.

Bødemodellen i markedsføringsloven blev indført på baggrund af et politisk ønske om strengere straffe for vildledende markedsføring og bør derfor holdes til at sanktionere sådanne overtrædelser.

Dansk Erhverv er enig i, at det skal være muligt at sanktionere virksomheder, der ikke overholder reglerne, men her lægges der op til bøder, der er langt udover det rimelige.

De store bøder bliver yderligere problematiske, når en del af bestemmelserne i loven er uklare, og der dermed opstår tvivl om, hvornår virksomhederne risikerer at blive straffet. Det gælder for eksempel kravene i § 8, hvor der indgår begreber som "rimelig pris", rimelig tid" og "rimeligt gebyr" uden, at det i bemærkningerne overhovedet fremgår, hvorledes disse begreber skal tolkes.

Bestemmelser, der er strafbelagte, bør fremstå klare og tydelige således, at de virksomheder, der skal efterleve dem, ikke er i tvivl om, hvad der kræves af dem.

Dansk Erhverv foreslår på baggrund af ovenstående, at henvisningen til markedsføringslovens bødemodel fjernes fra bemærkningerne til lovforslagets § 18 og at der i stedet henvises til ordlyden fra direktivet således, at det kommer til at fremgå, at det i forbindelse med fastsættelsen af bøderne skal sikres, at disse skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Så må det vurderes fra gang til gang, hvad bødeniveauet skal være.

§ 20 – Ændringer i anden lovgivning

Samtidig med indførelsen af nye regler om forbrugernes ret til reparationer foretages der med direktiv 2024/1799 også ændringer i direktiv 2019/771, der i Danmark er implementeret i købeloven.

De væsentligste ændringer er en potentiel forlængelse af reklamationsretten for forbrugere, samt en ny oplysningsforpligtelse for de erhvervsdrivende i forbindelse med behandlingen af forbrugernes reklamationer

Forlængelse af reklamationsretten – købelovens § 83, stk. 3

For så vidt angår forlængelsen af reklamationsretten, der alene træder i kraft, hvis forbrugerne vælger en reparation fremfor en ombytning, støtter Dansk Erhverv op om, at der påtænkes en implementering i overensstemmelse med direktivet og at forlængelsen af reklamationsretten holdes på 12 måneder og alene kan opnås én gang. Dansk Erhverv vil gerne advare imod en overimplementering af reglerne.

Information om mulig forlængelse af reklamationsretten – købelovens § 78 a, stk. 6

Den nye informationsforpligtelse betyder, at forhandlerne i forbindelse med en reklamation skal oplyse forbrugerne om, at de kan vælge mellem en ombytning eller en reparation og at reklamationsretten på hele produktet forlænges med 12 måneder, hvis de vælger en reparation.

Det fremgår ikke umiddelbart, hvordan denne oplysning skal gives eller hvad konsekvensen af en manglende overholdelse er. Hvis den nye oplysning altid skal gives på skrift eller andet varigt medium, vil dette påføre virksomhederne ganske betragtelige omkostninger og administrative byrder.

Mulighed for at omlevere til en istandsat genstand - købelovens § 84, stk. 8

Dansk Erhverv er glade for, at det nu bliver muligt at omlevering af en mangelfuld genstand kan ske med en istandsat genstand, hvis forbrugeren udtrykkeligt anmoder om det. Det er et skridt i den rigtige retning i forhold til den grønne omstilling.

Med venlig hilsen

Bo Dalsgaard

Fagchef for Forbrugeraftale og Forbrugerklagesystemer

Justitsministeriet, formueretskontoret@jm.dk

Att. embr@jm.dk

Høringssvar vedrørende forslag til lov om reparation af varer

Dansk Industri (DI) takker for muligheden for at afgive høringssvar til det fremsendte forslag, der har til formål at fremme reparation af produkter og sikre bedre information til forbrugerne. DI anerkender intentionen om at forlænge produkters levetid og begrænse ressourcespild og som sådan støttede vi det oprindelige forslag fra EU, herunder særligt dets bidrag til at sikre ensartede regler på tværs af medlemsstaterne. Vi har i det følgende nogle få bemærkninger til lovforslaget, som nu implementerer direktivet i dansk lovgivning.

Reklamationsfrist ved reparation

DI er enig i regeringens beslutning om ikke at benytte muligheden for at forlænge reklamationsfristen ved reparation ud over, hvad der følger af direktivet, dvs. man vælger *ikke* at overimplementere. Udover at DI generelt fraråder overimplementering, så vurderer vi ikke, at et evt. formål om at sikre længere levetid for produkter bedst opnås ved at forlænge reklamationsfristen. Vi anbefaler i stedet at stille konkrete krav til produkters holdbarhed gennem ecodesignforordningen. En udvidelse risikerer således at skabe byrder for virksomhederne uden den tilsigtede miljøgevinst. Hertil kommer, at de gældende regler balancerer hensynene til forbrugere og virksomheder, og DI lægger afgørende vægt på, at det forbliver sådan.

Definitionen af "umulig at reparere"

DI finder, at begrebet "umulig at reparere" ikke er tilstrækkeligt klart defineret i forslaget. For at skabe forudsigelighed og undgå unødige eller uforudsete omkostninger for både producenter og forbrugere, er det nødvendigt at opstille tydelige og objektive kriterier for, hvornår en reparation kan anses for urimelig eller uforholdsmæssig. DI foreslår, at sådanne kriterier udvikles i tæt dialog med relevante brancheaktører for at sikre praksisnær og hensigtsmæssig lovgivning. Derudover foreslår DI at inddrage kollektivordningerne for producentansvar for elektronik, da de har aftaler med forskellige reparatører, hvor de sætter standarder for reparationer, hvilket kan være et udgangspunkt eller som minimum give inspiration for det videre arbejde hermed.

Krav til information om "typiske reparationer"

Kravene om at give information om "typiske reparationer" er, som forslaget er udformet, uklart beskrevet. Der er en væsentlig risiko for, at de nuværende krav vil medføre betydelige administrative byrder – især for producenter med et bredt produktsortiment og mange modelvarianter. DI opfordrer derfor til, at informationskravet præciseres og afgrænses, så det bliver både proportionelt, praktisk anvendeligt og gennemførligt, uden at pålægge erhvervslivet uhensigtsmæssig administration.

Økonomiske incitamenter for reparation

For at understøtte og fremme reparationer anbefaler DI, at der satses mere på økonomiske incitamenter. DI støtter fortsat op om servicefradraget, som er en vigtig ordning for at gøre reparation økonomisk attraktiv for forbrugerne. Der bør arbejdes for at fastholde og eventuelt styrke servicemulighederne, herunder ved at øge oplysning om servicefradraget hos såvel virksomheder som forbrugere.

Afsluttende bemærkninger

DI står til rådighed for yderligere dialog og samarbejde med henblik på at udvikle lovgivningen på et pragmatisk og balanceret grundlag, der både tilgodeser miljømæssige hensyn og sikrer konkurrencedygtige rammevilkår for danske virksomheder.

Med venlig hilsen

Louise Bünemann

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt til: embr@jm.dk og formueretskontoret@jm.dk
Ang. nr. 2025-14561

16. februar 2026

Høringssvar over forslag til lov om reparation af varer

Justitsministeriet har den 19. januar 2026 sendt forslag til lov om reparation af varer i høring hos, blandt andre, Danske Advokater.

Danske Advokater takker for muligheden for at afgive høringssvar. Dette høringssvar er udarbejdet i samarbejde med Danske Advokaters fagudvalg for IP-rettigheder, forbruger- og markedsføringsret.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 20, nr. 2

Danske Advokater bemærker indledningsvist, at Danske Advokaters fagudvalg for IP-rettigheder, forbruger- og markedsføringsret, den 12. april 2023 afgav høringssvar til Europa-Kommissionens forslag til, det nu vedtagne, Right to Repair-direktiv¹.

I forbindelse med afgivelsen af dette høringssvar, var Danske Advokater optaget af, at styrkelsen af forbrugeres rettigheder i forbindelse med afhjælpning ikke skete på bekostning af sælgernes retssikkerhed. Det var således væsentligt for Danske Advokater, at den afvejning af hensyn, som varedirektivets² artikel 13, stk. 2 og købelovens § 78 a, stk. 2 er udtryk for, ikke blev forrykket i forbindelse med vedtagelsen af Right to Repair-direktivet.

Danske Advokater kan med tilfredshed konstatere, at forslaget til Lov om reparation af varer samt de foreslåede ændringer i købelovens § 78 a ikke indebærer en sådan forrykkelse af hensynet til sælgernes retssikkerhed.

Danske Advokater kan tilslutte sig den lovtekniske model, der ved forslaget til Lov om reparation af varer er lagt op til at anvende.

Til § 20, nr. 7

Det foreslås i den nye bestemmelse i købelovens § 83, stk. 4, at hvis en mangel ved salgsgenstanden udbedres ved afhjælpning, jf. § 78 a, forlænges perioden i stk. 1, 1. pkt., én gang med 12 måneder.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1799 af 13. juni 2024 om fælles regler til fremme af afhjælpning af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394, direktiv (EU) 2019/771 og direktiv (EU) 2020/1828

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/771 af 20. maj 2019 om visse aspekter af aftaler om salg af varer, om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv 2009/22/EF og om ophævelse af direktiv 1999/44/EF

Af lovbemærkningerne side 132 fremgår blandt andet følgende:

”Den foreslåede nye bestemmelse i købelovens § 83, stk. 4, vil indebære, at hvis en mangel ved salgsgenstanden bliver udbedret ved afhjælpning (reparation), jf. købelovens § 78 a, forlænges reklamationsfristen på to år i købelovens § 83, stk. 1, 1. pkt., én gang med tolv måneder.

Perioden kan kun forlænges én gang, hvis der foretages afhjælpning af en mangel ved salgsgenstanden, hvorved den samlede periode udgør tre år...

Det vil også omfatte mangler, som ikke relaterer sig til den mangel, der var årsag til afhjælpning (reparation) i første omgang, forudsat at manglen gøres gældende inden for tre år fra salgsgenstandens oprindelige overgivelse. Hvis en efterfølgende mangel afhjælpes ved reparation, medfører dette ikke, at perioden forlænges yderligere. Perioden, hvorefter køberen kan gøre mangler ved salgsgenstanden gældende overfor sælger, kan derfor maksimalt være tre år.”

Danske Advokater opfordrer til, at forholdet til dansk rets almindelige forældelsesregler afklares nærmere, herunder om lovændringen vil få betydning for den gældende praksis for fortolkningen af § 83, fx de situationer, hvor sælgeren inden for reklamationsfristen én gang har afhjulpnet (repareret) en vare for fejl, og den samme fejl viser sig igen på et senere tidspunkt, men efter at reklamationsfristen er udløbet.

I forbindelse hermed kan henvises til lovbemærkningerne i lovforslag nr. 9 af 5. december 2001 om ændring af købeloven.

Afsluttende bemærkninger

Danske Advokater har ikke yderligere bemærkninger til lovforslaget på nuværende tidspunkt.

Danske Advokater står gerne til rådighed for uddybende spørgsmål eller dialog.

Med venlig hilsen

Susanne Bager
Juridisk konsulent
Danske Advokater
sub@danskeadvokater.dk

Henrik Saugmandsgaard Øe
Advokat
Medlem af fagudvalg for IP,
forbruger- og
markedsføringsret

Fra: [Datatilsynet](#)
Til: [Formueretskontoret \(951s06\)](#); [Emma Brundin](#)
Emne: J.nr. 2025-14561, Datatilsynets sag, j.nr. 2026-11-0464
Dato: 20. januar 2026 10:32:49
Vedhæftede filer: [image001.png](#)
[Brev til samtlige ministerier om forpligtelsen til at høre Datatilsynet.PDF](#)

Til Justitsministeriet, Formueretskontoret

Datatilsynet har modtaget ministeriets høring over forslag til lov om reparation af varer.

Fremsendelsesmailen eller høringsbrevet ses ikke at omtale databeskyttelsesretlige forhold.

Høringen ses endvidere at være fremsendt til en række forskellige modtagere, og høringen ses således ikke at være stilet direkte og udelukkende til Datatilsynet.

Datatilsynet har derfor ikke læst det fremsendte høringsmateriale.

Det følger af databeskyttelseslovens § 28, at der skal indhentes en udtalelse fra Datatilsynet ved udarbejdelse af lovforslag, bekendtgørelser, cirkulærer eller lignende generelle forskrifter, der har betydning for beskyttelsen af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger. Det er således alene i de tilfælde, hvor der er forhold, der kan være af betydning for beskyttelsen af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger, at Datatilsynet skal høres.

Datatilsynet modtager imidlertid løbende et meget stort antal høringer over lovforslag, bekendtgørelser m.v., som ikke har betydning for beskyttelsen af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger.

Datatilsynet har tidligere udsendt breve om denne problemstilling til samtlige ministerier, uden at dette ses at have haft den fornødne effekt. Det seneste brev fra juni 2021 vedlægges til orientering.

Erfaringsmæssigt er op mod 66 pct. af høringerne således irrelevante for Datatilsynet, hvilket skal ses i forhold til, at tilsynet bruger mange ressourcer på at læse og forholde sig til disse høringer.

Hvis ministeriet derfor ønsker, at Datatilsynet skal forholde sig til den fremsendte høring, bedes ministeriet i en ny henvendelse til Datatilsynet angive, hvilke dele af forslaget m.v. der er relevante for Datatilsynet at forholde sig til.

Hvis Datatilsynet ikke hører fra ministeriet i rimelig tid inden høringsfristens udløb, kan ministeriet ikke forvente at modtage et høringssvar fra tilsynet.

OBS:

Ved eventuelle spørgsmål til ovenstående bedes henvendelse ske via Datatilsynets hovednummer 33 19 32 00, da kontaktpunktet i det vedhæftede brev ikke længere er aktuelt.

Med venlig hilsen

Marie Lassen

Specialkonsulent, cand.jur.

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
T 33 19 32 00
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

Fra: [Anders Raagaard](#)
Til: [Formueretskontoret \(951s06\)](#); [Emma Brundin](#)
Cc: [Mette Lyster Knudsen](#); [Jura og Forretning](#)
Emne: Høringssvar - sagsnr. 2025-14561
Dato: 17. februar 2026 11:54:30

Til Justitsministeriet

Ved mail af 19. januar 2026 har Justitsministeriet hørt Dommerforeningen over udkast til forslag til lov om reparation af varer.

Udkastet har været drøftet i Dommerforeningens bestyrelse og giver ikke foreningen anledning til bemærkninger.

Der henvises til ministeriets sagsnr. 2025-14561.

På vegne af

Mette Lyster Knudsen
Landsdommer/Formand for Den Danske Dommerforening

Med venlig hilsen

Anders Raagaard
Landsdommer

Vestre Landsret
Asmildklostervej 21
8800 Viborg.
Tlf.: + 45 99 68 80 00
www.VestreLandsret.dk

Fra: [Jura og Forretning](#)
Til: [fFormueretskontoret \(951s06\)](#); [Emma Brundin](#)
Emne: SV: Høring over forslag til lov om reparation af varer - j.nr. 2025-14561
Dato: 16. februar 2026 15:43:10
Vedhæftede filer: [image001.gif](#)

Domstolsstyrelsens høringssvar

Justitsministeriet har ved mail af 19. januar 2026 anmodet Domstolsstyrelsen om eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om reparation af varer. (Justitsministeriets journalnummer 2025-14561).

Udkastet giver ikke Domstolsstyrelsen anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Venlig hilsen

Anders Varberg Lumholdt
Fuldmægtig
Anvl@domstolsstyrelsen.dk
Direkte telefon: +45 30 31 47 55

Domstolsstyrelsen

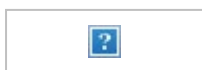
Center for Forretning og Udvikling, Jura og Forretning
Amagerfælledvej 56
2300 København S
Tlf.: +45 70 10 33 22
E-mail: post@domstolsstyrelsen.dk
www.domstol.dk

Fra: Justitsministeriet <jm@jm.dk>
Sendt: 19. januar 2026 16:52
Til: Jura og Forretning <jur@domstolsstyrelsen.dk>
Emne: Høring over forslag til lov om reparation af varer - j.nr. 2025-14561

ADVARSEL! Denne mail kommer fra en ekstern afsender uden for Danmarks Domstole. Tryk ikke på links og åbn ikke vedhæftede filer, hvis du ikke kender afsenderen, eller hvis mailen ser mistænkelig ud.

Se venligst vedhæftede filer.

Med venlig hilsen

Formueretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Tlf.: 7226 8400
www.justitsministeriet.dk

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Dato: 13. februar 2026

Sag: FO-26/00672-2

Sagsbehandler: /AOL

Direkte tlf.: +45 41 71 50 83

Sendt via e-mail til embr@jm.dk og formueretskontoret@jm.dk

Høringssvar vedrørende høring over forslag til lov om reparation af varer

Forbrugerombudsmanden har den 19. januar modtaget Justitsministeriets høring over forslag til lov om reparation af varer, som skal gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1799 af 13. juni 2024 (right to repair-direktivet) om fælles regler til fremme af reparation af varer og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2019/771 og (EU) 2020/1828.

Forbrugerombudsmanden har følgende bemærkninger til lovudkastet.

Lovudkastets § 4, stk. 3: Fejlfindingstjeneste

Efter lovudkastets § 4, stk. 3, kan reparatøren anmode forbrugeren om at betale de nødvendige omkostninger for en fejlbindingstjeneste. Reparatøren skal i så fald oplyse forbrugeren om omkostningerne.

Det fremgår af lovudkastets bemærkninger til § 4, stk. 3, side 109, at fejlfindingstjenesten vil være omfattet af forbrugerrettighedsdirektivet, der er implementeret i forbrugeraftaleloven. Forbrugerombudsmanden er enig heri og bemærker, at der med fordel kan henvises til forbrugeraftaleloven direkte i selve lovteksten, eller at det som minimum uddybes i lovudkastets bemærkninger, hvilke oplysninger forbrugeren skal have efter forbrugeraftaleloven, herunder at det kan få civil- og strafferetlige konsekvenser, hvis forbrugeren ikke får de lovpligtige oplysninger på den angivne måde, jf. eksempelvis forbrugeraftalelovens § 8, stk. 1, nr. 6, § 9, stk. 3, §§ 10-13, § 17 og § 34.

Som lovudkastet, herunder dets bemærkninger, er formuleret nu, fremgår det alene, at forbrugeren skal have oplyst omkostningerne ved fejlfindingstjenesten, som er en del af de oplysninger, forbrugeren skal have efter forbrugeraftaleloven.

I lovudkastet §§ 5-6 er det modsat oplyst, hvilke oplysninger forbrugeren (i hvert fald) skal have i forbindelse med selve reparationstjenesten, og der kan derfor være risiko for, at virksomhederne overser, at forbrugeren skal have stort set samme oplysninger ved fejlfindingstjenesten.

FORBRUGEROMBUDSMANDEN

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

Tlf. 41 71 51 51

CVR-nr. 10 29 48 19

EAN-nr. 5798000018006

FO@forbrugerombudsmanden.dk
www.forbrugerombudsmanden.dk
Læs bl.a. om tilgængelighed

Medlem af International Consumer
Protection & Enforcement Network
(ICPEN) www.icpen.org

Lovudkastets § 7: Reparationsforpligtelsens varighed

Forbrugerombudsmanden antager, at reparationsforpligtelsen generelt gælder *fra* det tidspunkt, hvor produktet er bragt i omsætning, forudsat at den relevante produktforordning var gældende på dette tidspunkt. Derudover at reparationsforpligtelsen i princippet gælder uden en fastsat tidsmæssig afgrænsning, idet det afgørende er, hvornår reparation er umulig. Det kan med fordel gøres noget tydeligere i lovudkastets bemærkninger.

Forbrugerombudsmanden bemærker derudover, at det er uklart, hvornår en reparation er umulig, jf. lovudkastets § 7, stk. 2, idet dette ikke er specificeret i direktivet eller i lovudkastets bemærkninger, udover at det fremgår af præambelbetragtning 24 i right to repair-direktivet, at reparationen skal være faktuel eller juridisk umulig.

Forbrugerombudsmanden antager, at umulighedsvurderingen efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/771 af 20. maj 2019 om visse aspekter af aftaler om salg af varer samt efter købelovens § 78 a, stk. 2, kan benyttes som fortolkningsbidrag til umulighedsvurderingen efter lovudkastets § 7, stk. 2, jf. også præambelbetragtning 20 i right to repair-direktivet.

Lovudkastets § 8, stk. 1 og 2: Rimelig pris, rimelig tid og rimeligt gebyr

Efter lovudkastets § 8, stk. 1, nr. 1 og 2, skal reparationen være gratis eller til en "rimelig pris", og den skal gennemføres inden for "rimelig tid". Fabrikanten kan låne forbrugeren en erstatningsvare gratis eller mod et "rimeligt gebyr", mens reparationen pågår, jf. lovudkastets § 8, stk. 2.

Forbrugerombudsmanden bemærker, at det fremstår noget uklart, hvornår reparation er sket til en "rimelig pris", ligesom det er uklart, hvornår reparationen er sket inden for "rimelig tid", idet dette ikke er specificeret i direktivet eller i lovudkastets bemærkninger. Forbrugerombudsmanden bemærker yderligere, at det er uklart, hvad der udgør et "rimeligt gebyr", idet dette ej heller er specificeret i direktivet eller i lovudkastets bemærkninger.

Forbrugerombudsmanden antager, at vurderingen af, om afhjælpning eller omlevering er sket inden for rimelig tid, jf. købelovens § 78 a, stk. 4, nr. 2, kan benyttes som fortolkningsbidrag til vurderingen af, om reparation er sket inden for rimelig tid, jf. lovudkastets § 8, stk. 1, nr. 2.

Lovudkastets § 8, stk. 3: Fabrikanten kan tilbyde forbrugeren en istandsat vare, hvis reparationen er umulig

Forbrugerombudsmanden bemærker, at det fremgår af lovudkastets § 8, stk. 3, at fabrikanten kan tilbyde forbrugeren en istandsat vare, hvis en reparation er umulig. Det fremgår dog ikke, om fabrikanten kan tage betaling

for den istandsatte vare svarende til en ”rimelig betaling” for reparation, jf. lovudkastets § 8, stk. 1. Forbrugerombudsmanden bemærker, at det – som bestemmelsen er formuleret – formentlig ikke vil være muligt at opkræve en rimelig pris for den istandsatte vare. Såfremt dette skal være muligt, bør det fremgå direkte af bestemmelsen.

Lovforslagets § 12, stk. 1: Hindringer for reparation

Forbrugerombudsmanden bemærker, at det er uklart, hvornår kontraktbestemmelser eller hardware eller softwareteknikker hindrer reparation af varer, der ikke er berettiget ud fra legitime og objektive faktorer, herunder beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder i henhold til EU-retten og national ret, idet dette ikke specificeret i direktivet eller lovudkastets bemærkninger.

Såfremt ovenstående giver anledning til spørgsmål eller bemærkninger, står Forbrugerombudsmanden naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen
På Forbrugerombudsmandens vegne

Anna Olesen
Fuldmægtig

Emma Brundin (embr@jm.dk)
 Formueretskontoret (formueretskontoret@jm.dk)

Dok. 330226
 17. februar 2026

Høringssvar vedr. forslag til Lov om reparation af varer – sagsnr. 2025-14561

Reparation giver forbrugerne mulighed for at forlænge produkters levetid, spare penge og få større udbytte af de produkter, de allerede ejer og er samtidig et centralt redskab til at reducere ressourceforbrug og miljøbelastning. På den måde, kan fremme af reparationer være med til at styrke forbrugernes handlemuligheder i arbejdet med omstillingen til en bæredygtig og cirkulær økonomi.

I Forbrugerrådet Tænk arbejder vi for både at sikre forbrugernes rettigheder og samtidig understøtte deres muligheder for at skubbe forbruget i en mindre miljø-, ressource- og klimabelastende retning og vi betragter reparationer som et område, hvor disse hensyn kan forenes. Men vi er samtidig opmærksomme på, at forbrugerrettigheder ikke altid automatisk fører til ansvarlige valg. Vores forslag og bemærkninger tager derfor højde for både forbrugerrettigheder og arbejdet med bæredygtighed.

Undersøgelser viser, at 90 % af danske forbrugere finder det vigtigt, at deres produkter kan repareres¹, og at kun 10 % angiver, at de ikke reparerer². Der er således både vilje og opbakning blandt forbrugerne, men der er behov for stærkere og mere målrettede incitamentter for producenter, reparatører og forbrugere, hvis der skal ske en reel omstilling. Forbrugerrådet Tænk betragter derfor nærværende lovforslag som et lille, men vigtigt skridt i denne retning. Til forslaget har vi dog også en række bemærkninger:

- Loft på 400 kr. for undersøgelsesgebyrer sikrer, at reparationer bliver økonomisk realistiske.
- Forbrugere skal kunne låne erstatningsvarer hurtigt, uden at reparationen forsinkes.
- Alle fabrikanten uden for EU skal have en bemyndiget repræsentant i EU, adskilt fra importører.
- Oplysninger om reparation skal være tilgængelige, klare og gennemsigtige for forbrugerne.
- Det udvidede servicefradrag for reparationer skal dække undersøgelsesgebyrer og gælde alle relevante produktgrupper.
- Reklamationsretten for varige forbrugsgoder bør forlænges, med fokus på reparation frem for ombytning.
- Destruktion af usolgte varer skal stoppes for at fremme cirkulær økonomi og bæredygtige valg.

Ovenstående punkter uddybes i det følgende.

§ 4 Stk. 3. Det fremgår, at reparatøren kan anmode forbrugeren om at betale de nødvendige omkostninger, der er forbundet med en eventuel fejlfindingstjeneste (og dermed opkræve et såkaldt undersøgelsesgebyr). I en nylig rundspørge blandt forhandlere, producenter og reparatører gennemført af Forbrugerrådet

¹ Forbrugerrådet Tænk, survey om reparation, 2020

² Epinion for Forbrugerrådet Tænk og Applia oktober 2025

Tænk er det kommet frem, at der i praksis opkræves op til 1.540 kr. for at undersøge, om et produkt kan repareres. Samtidig viser en række danske undersøgelser, at prisen er den afgørende barriere for forbrugernes valg af reparation. Undersøgelsesgebyrer i denne størrelsesorden kan derfor i sig selv udgøre en væsentlig barriere for, at forbrugerne overhovedet overvejer reparation.

Forbrugerrådet Tænk anerkender, at der kan være situationer, hvor det vil kunne være rimeligt, at fabrikanten, der efter nærværende lov forpligtes til at reparere varen, vil have ret til at kræve betaling for selve fejlfindingen. Vi mener dog, at der bør opsættes nærmere betingelser for, hvornår dette kan finde sted, ligesom der efter vores opfattelse bør indsættes et loft for, hvor stort et vederlag fabrikanten kan kræve.

Hvis fabrikanten frit kan prisfastsætte vederlaget, frygter vi imidlertid, at fabrikanten sætter vederlaget så højt, at forbrugernes adgang til reparation gøres illusorisk. Derfor anbefaler vi, at loftet for vederlaget for fejlfindingen sættes til 400 kr. På denne måde sikres det, at forbrugers betaling ikke overstiger det, som forbrugeren skal betale, for at anlægge en sag ved Forbrugerklagenævnet. Det sikres således, at der er overensstemmelse mellem nærværende lov og bekendtgørelse om behandling af forbrugerklager i Nævnens Hus og Forbrugerklagenævnet.

§ 8 stk. 2 Forbrugerrådet Tænk bakker op om, at forbrugeren kan låne en erstatningsvare gratis eller mod et rimeligt gebyr, mens reparation pågår, men understreger i den forbindelse også, at det er vigtigt, at denne mulighed ikke giver fabrikanten mulighed for at trække reparationen i unødigt langdrag. Forbrugerrådet Tænk anbefaler, at paragraffen gøres præceptiv, da det ellers må antages, at fabrikanten, gennem aftaler med forbrugerne om reparationstid, kan komme uden om kravet om, at reparationen skal ske inden for rimelig tid.

§ 9 Forbrugerrådet Tænk anbefaler, at der stilles krav om, at alle fabrikanten uden for EU skal have en bemyndiget repræsentant inden for EU og at denne ikke kan opfyldes af en importør eller en distributør for på den måde at skabe overensstemmelse mellem disse og produktansvarsreglerne.

§ 15 Forbrugerrådet Tænk anbefaler, at det præciseres, hvor disse oplysninger om reparationstjenester gøres tilgængelige for forbrugerne, herunder f.eks. på fabrikantens hjemmeside, en specifik produkt-hjemmeside eller et eventuelt kommende digitalt produktpas.

§ 16 Forbrugerrådet Tænk støtter etableringen af en online platform for reparation og vurderer, at den kan blive et vigtigt redskab til at gøre det lettere for forbrugerne at navigere på reparationsmarkedet og vælge en hensigtsmæssig reparationsløsning. For at platformen kan opnå den ønskede effekt, er det imidlertid afgørende, at forbrugerne har tillid til de aktører, der er tilknyttet platformen.

I arbejdet med udformningen af de nærmere regler opfordrer vi derfor til, at der fastsættes klare og gennemsigtige krav til, hvilke aktører der kan registreres på platformen, tydelige procedurer for fjernelse af ukvalificerede aktører eller aktører der ikke efterlever afgørelser fra nævn eller domstole samt en klar afgrænsning af operatørens rolle og ansvar ifm. denne opgave. Vi anbefaler desuden, at fastsættelsen af de nærmere regler sker i tæt samarbejde med relevante aktører på området, herunder det nationale kontaktpunkt.

§ 17 Forbrugerrådet Tænk støtter, at Forbrugerombudsmanden bemyndiges til at føre tilsyn med overholdelsen af loven, og at der i den forbindelse tilfalder Forbrugerombudsmanden ekstra ressourcer til at håndtere opgaven. Vi anbefaler imidlertid også, at der etableres en løbende og systematisk vurdering af, om de afsatte ressourcer er tilstrækkelige og står mål med opgavens faktiske omfang.

Vi mener imidlertid ikke at de i nærværende lov oplistede sanktionsmidler er tilstrækkelige. Dette skyldes, at Forbrugerombudsmanden har begrænsede ressourcer og selv vælger hvilke sager, de ønsker at tage op. Videre vil de retsmidler, som Forbrugerombudsmanden har til rådighed, ikke få nogen betydning for den enkelte forbruger, der således ikke efter lovens nuværende udformning vil kunne håndhæve sine rettigheder. Eksempelvis vil forbrugere, der oplever fabrikanten, som ikke reparerer inden for rimelig tid, eller helt afviser at reparere efter loven, ikke have nogle individuelle håndhævelsesmuligheder.

Forbrugerrådet Tænk anbefaler derfor, at der i loven indskrives, at forbrugere, hvis rettigheder efter denne lov krænkes, vil kunne søge disse håndhævet ved relevante nationale klagenævn (fx Forbrugerklagenævnet) og domstole.

§ 20 Forbrugerrådet Tænk bakker som udgangspunkt op om at forbrugerens reklamationsfrist forlænges én gang med 12 måneder, hvis en mangel udbedres ved afhjælpning. Vi ønsker imidlertid også at understrege, at forbrugerens reklamation ift. selve reparationen stadig er reguleret efter forældelseslovens regler og at det generelt er vigtigt, at disse regler ikke risikerer at forringe forbrugernes nuværende retsstilling ved at tilsidesætte gældende retspraksis på området.

2. Forbrugerrådet Tænk er bekymrede for, hvordan dette skal håndhæves og anbefaler derfor, at det tilføjes, at sælgeren skal oplyse om denne ret skriftligt eller på et varigt medium.

Bilag II

Med henblik på at gøre reglerne endnu mere relevante og effektive i forhold til at sikre forbrugerne bedre mulighed for reparation, anbefaler vi i tillæg, at Danmark i EU-regi arbejder aktivt for en hurtig udvidelse af de i Bilag II omfattede produktgrupper, så flere varegrupper hurtigst muligt omfattes af reparationsforpligtelserne.

Krav om foranstaltninger til fremme af reparation

I Direktiv om fælles regler til fremme af reparation af varer fremgår det af artikel 13, stk. 1, at medlemsstaterne skal træffe mindst én foranstaltning til fremme af reparation. Af lovforslagets bemærkninger fremgår det, at denne foranstaltning allerede anses for at være opfyldt gennem en udvidelse af servicefradraget, så det også gælder reparation af hårde hvidevarer, som det blev besluttet i forbindelse med Aftale om finansloven for 2025. Forbrugerrådet Tænk har aktivt arbejdet for denne udvidelse af servicefradraget, men har samtidig gjort det klart, at der er behov for flere forskellige tiltag, der kan styrke markedet for reparation, hvis vi skal se reelle forandringer på reparationsområdet i Danmark.

Vi anerkender, at der allerede, især i EU-regi, er taget vigtige skridt for at fremme bedre produkter, flere reparationer og styrke producentansvaret gennem bl.a. ESPR, Right to Repair-initiativet og det reviderede affaldsdirektiv, men ønsker også at understrege, at disse tiltag alene er ikke tilstrækkelige til at skabe den

nødvendige omstilling. Både forbrugere og virksomheder har fortsat brug for flere, stærkere og tydeligere regulering og markedssignaler for at bevæge sig fra det nuværende lineære system til reelle cirkulære løsninger. Vi foreslår derfor, at implementeringen af Lov om reparation af varer understøttes med følgende yderligere foranstaltninger, der kan være med til at fremme af reparation i Danmark:

En udvidelse af servicefradraget for hårde hvidevarer

Den nuværende ordning for servicefradraget omfatter i sin nuværende form ikke undersøgelsesgebyret. Det betyder, at den første og ofte uundgåelige del af reparationen kan blive den dyreste, hvilket, som nævnt ovenfor, kan skabe en reel risiko for, at forbrugerne vælger ikke at reparere. For i højere grad at sikre et økonomisk incitament til reparation foreslår vi derfor, at servicefradraget udvides til også at omfatte undersøgelsesgebyret, så den samlede pris for reparationen reduceres.

For at sikre både en logisk og konsekvent implementering af servicefradraget i forhold til nærværende lovforslag synes det ydermere nærmest indlysende, at servicefradraget kommer til at omfatte samtlige produktgrupper, der fremgår af Bilag II. En udeladelse af nogle af disse grupper kan omvendt fremstå som en ulogisk begrænsning i det samlede initiativ, og som risikerer at underminere initiativets effekt og formål.

Udvidet reklamationsret med fokus på reparation for varige forbrugsgoder

I tillæg til de reparationsfremmende foranstaltninger mener vi også, at der bør være bedre overensstemmelse mellem reklamationsrettens længde og forbrugernes berettigede forventninger til produktets levetid. I Danmark har man en reklamationsret på 2 år for alle forbrugsgoder, men vi foreslår, at vi i Danmark, på linje med flere nabolande, udvider reklamationsretten for såkaldte varige forbrugsgoder som bl.a. biler, fjernsyn og hårde hvidevarer. Vores udgangspunkt er en udvidelse fra to til seks år, men med et arbejde hen imod en vurdering af, om yderligere udvidelse vil være mulig i takt med at eco-forordningens krav, herunder forventning til levetid for de enkelte produktgrupper, udformes.

Som nævnt ovenfor ønsker vi imidlertid også at skabe en sund balance mellem forbrugernes rettigheder og den cirkulære omstilling. Reklamationsretten giver i sin nuværende form forbrugeren valgfrihed mellem reparation og ombytning til en ny vare, og da der er en antagelse om, at de fleste forbrugere vil vælge den nye vare frem for at få deres op til 5 år gamle vare repareret, foreslås det, at forbrugere, der konstaterer mangler efter de 2 år, der følger af EU-retten, kun vil kunne gøre krav på reparation og ikke ombytning til en ny vare.

Forslaget vil styrke forbrugernes rettigheder ved at give dem en længere reklamationsret, end de har i dag, og vil samtidig understøtte, at forbrugere der benytter sig af disse udvidede rettigheder, bidrager til den cirkulære omstilling. Forslaget antages desuden at give producenterne af de produktgrupper, der måtte omfattes af forslaget, et incitament til at producere varer, der holder længere end de gør i dag, og der formodes således også i den henseende at være afledte effekter til gavn for miljø og ressourceforbrug.

Forbud mod destruktion af elektriske og elektroniske apparater

Danmark har som EU-medlemsstat for nylig indført et forbud mod destruktion af usolgt tekstil. Som angivet i et tidligere høringssvar om dette forbud, anser vi destruktion af usolgte forbrugerprodukter for værende en helt uacceptabel forretningspraksis, der slører gennemsigtigheden af virksomhedernes reelle forretningsmodel, udvander forbrugernes engagement, når de selv forsøger at undgå spild, forekommer urimelig over for mindre bemidlede forbrugere og i det hele taget modarbejder den cirkulære omstilling og bæredygtige udvikling af vores samfund. Vi anser det derfor også for relevant, at vi fra dansk side arbejder aktivt for at forbuddet mod destruktion af usolgte varer hurtigst muligt udvides til også at omfatte andre produktgrupper, herunder også de i Bilag II omfattede produktgrupper.

Med venlig hilsen

Uffe Rabe Krag
Politisk Chef

Nikola Kiørboe
Seniorrådgiver

Justitsministeriet
J.nr. 2025-14561

Høringssvar vedr. Lov om reparation af varer

Vi takker for muligheden for at afgive høringssvar vedrørende udkast til Lov om reparation af varer.

Som branche arbejder vi målrettet på at reducere klimaaftrykket fra skadebehandling, og vi støtter fuldt ud en udvikling, hvor reparation i højere grad bliver det naturlige valg. Vi ser derfor lovforslaget som et positivt og vigtigt skridt, der flugter med vores ambitioner om at fremme mere bæredygtige løsninger.

Vi vurderer, at forslaget vil styrke adgangen til reparation og skabe bedre rammer for de uafhængige værksteder, som forsikringsselskaberne i vidt omfang samarbejder med. Det vil give mulighed for i langt flere skadesforløb at vælge reparation, når det er teknisk muligt og økonomisk ansvarligt. Det er en udvikling, som både understøtter den grønne omstilling og kan bidrage til en mere effektiv og ressourcebesparende skadebehandling.

Selvom forsikringsselskaber ikke er direkte reguleret af lovforslaget, forventer vi, at de afledte effekter vil være betydelige og positive. En mere velfungerende reparationssektor med bedre adgang til reservedele, færre tekniske barrierer og større gennemsigtighed vil i praksis gøre reparation til et endnu stærkere alternativ til udskiftning. Det harmonerer med de principper, vi i branchen allerede arbejder ud fra.

Vi står gerne til rådighed for dialog om lovens praktiske betydning og de muligheder, den åbner for yderligere at styrke en bæredygtig og ressourceeffektiv skadebehandling.

Med venlig hilsen
Astrid Rossau Bundgaard

16.02.2026

F&P
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf.: 41 91 91 91
fp@fogp.dk
www.fogp.dk
CVR 11 62 81 84

Astrid Rossau Bundgaard
Konsulent
Dir. 41919041
abu@fogp.dk

Sagsnr. GES-2023-00034
DokID 541610

Fra: [Hanne Aaskov Paroli](#)
Til: [Emma Brundin](#); [fFormueretskontoret \(951s06\)](#)
Emne: Høring over forslag til lov om reparation af varer - j.nr. 2025-14561
Dato: 22. januar 2026 10:34:39
Vedhæftede filer: [image001.png](#)

Til Justitsministeriet

KL har ingen bemærkninger til " Høring over forslag til lov om reparation af varer - j.nr. 2025-14561".

Med venlig hilsen

Hanne Aaskov Paroli

Chefsekretær

Jura & EU

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København

D +45 3370 3495
E HAPA@kl.dk

T +45 3370 3370
W kl.dk

Fra: [Jura og Policy](#)
Til: [Formueretskontoret \(951s06\)](#); [Emma Brundin](#)
Emne: Jf. sagsnr. 2025- 14561, høringssvar over lovforslag om reparation af varer
Dato: 16. februar 2026 15:09:52

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.

Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede filer, som ikke er sikre.

Hermed fremsender Klimabevægelsen i Danmark høringssvar/udtalelse vedrørende lovforslag om reparation af varer, jf. sagsnummer 2025-14561.

Klimabevægelsen har noteret sig, at Right to Repair-direktivet er et Totalharmoniseringsdirektiv. Det er anført, at baggrunden er, at varedirektivet balancerer mellem hensynet til forbrugerne på den ene side og erhvervslivet på den anden, og at en overimplementering vil kunne pålægge erhvervslivet unødige byrder.

Baggrunden for direktivet er netop at reparerer frem for at udskifte, og det anslås at denne værdi udgør næsten 12 mia. EUR om året. Men der er en mulighed for medlemsstaterne kan fastsætte en længere tillægsfrist til den normale reklamationsfrist end de 12 måneder, der følger af direktivet.

Klimabevægelsen er ikke enig i, at direktivet ikke skal implementeres i dansk lovgivning udover den normale reklamationsfrist på 12 måneder. Da vi står midt i en klimakrise, der er i stor udstrækning skyldes de riges landes overforbrug, bør produktionen af varer og materialer, der ikke kan holde og repareres reduceres. Pris og vækst kan derfor ikke stå alene. Det er derfor afgørende, at der skabes et krav til erhvervslivet om holdbarhed af produkter, og at holdbarhed belønner sig, og at reparationskrav derfor rækker udover den nuværende købelov.

Alle producenter bør derfor være forpligtet til at dokumentere, at deres produkter er egnet til at blive repareret, og at der skal kunne rekvireres reservedele i op til fx 5 år efter fakturadato. Klimabevægelsen anbefaler således, at Danmark gør brug af muligheden for at forlænge producentansvaret udover de 12 måneder, der er angivet. Dette bør i stedet være minimum 5 år med de samme forpligtigelser som angivet i forslag til lov om reparation af varer, og købeloven bør ændres i overensstemmelse hermed.

Klimabevægelsen skal samtidig anbefale, at man for at reducere mængden af affald hurtigst muligt med henblik på at fremme bæredygtige forretningsmodeller momsfrítager alle reparationer.

Hvis Danmark skal være et grønt foregangsland og en ambitiøs spiller i det internationale samarbejde om at løse klimakrisen, er minimumsimplementering eller såkaldt tekstnær implementering af nye EU-regler ikke tilstrækkelig.

Arbejdsgruppen for Jura og Policy
Klimabevægelsen i Danmark
Mobil: +45 9393 3281

[Støt os og bliv medlem på www.klimabevægelsen.dk](http://www.klimabevægelsen.dk)

Til embr@jm.dk og formueretskontoret@jm.dk

Notat

Høringssvar vedrørende forslag til lov om reparation af varer – sagsnr: 2025-14561

Københavns Kommunes Klima, Miljø- og Teknikforvaltning har gennemgået høringsmaterialet og har følgende bemærkninger til lovforslag om reparation af varer.

Det er positivt, at det med lovforslaget bliver muligt for forbrugerne i højere grad at få repareret og dermed forlænge levetiden på udvalgte produkter.

Københavns Kommune bemærker, at det er positivt, at reklamationsfristen forlænges med 12 måneder efter en reparation. Københavns Kommune vil dog opfordre til at forlænge reklamationsfristen med op til 24 måneder, som direktivet giver mulighed for, da flere genbrugsfirmaer allerede i dag giver to eller flere års reklamation på istandsatte genbrugsvarer. Det er ligeledes positivt, at det skal blive lettere at demontere produkterne, at der er krav om adgang til reservedele, reparationsoplysninger og værktøj.

Københavns Kommunes bemærkninger til lovforslaget og reparationsmuligheder generelt:

Vedrørende lovens anvendelsesområde

Københavns Kommune ønsker en afklaring og præcisering af om loven også gælder 2. reparation af varen eller reparation af samme fejl flere gange på varen.

§ 4, stk. 3 - Vedrørende undersøgelsesgebyr

Med lovforslaget kan reparatøren anmode forbrugeren om at betale et undersøgelsesgebyr i forbindelse med fejlfinding. Her kan der være risiko for, at et undersøgelsesgebyr i visse tilfælde kan være en barriere for at borgerne vælger reparationsmuligheden af økonomiske årsager.

Det kan fx være i forbindelse med hårde hvidevarer, hvor undersøgelsesgebyret kan blive relativt højt, da en undersøgelse helt naturligt vil foregå i borgernes hjem, hvor reparatørens transporttid tur-retur og selve undersøgelsen skal dækkes økonomisk.

En måde at mindske barrieren kunne være, at forhandleren som udgangspunkt dækker omkostningerne for undersøgelsesgebyret, og hvis det viser sig, at fejlen skyldes forkert håndtering fra borgeren side, kan den efterfølgende lægges over på borgeren.

16-02-2026

Sagsnummer I F2
2026 - 3438

Dokumentnummer i F2
243077

Sagsnummer eDoc
2026-0060749

Sagsbehandler
Kathrine Cornali Lerche

Rådhussekretariatet
Rådhuspladsen 1
1550 København V

EAN-nummer
5798009809452

En anden mulighed er, at undersøgelsesgebyret dækkes af håndværkerfradraget. Herved fremmes ønsket om reparation yderligere, samt adgang til bedre produkter med højere holdbarhed.

§ 7, stk. 2 – Vedrørende fabrikantens reparationsforpligtelse

Det er positivt, at fabrikanten med lovforslaget forpligtes til at reparere med mindre, det er umuligt. Men hvis ikke det præciseres, hvordan det vurderes, kan der være en risiko for, at fabrikanten nemt kan sandsynliggøre, at reparation er umuligt, fordi det vil være lettere at sige nej til reparation.

Det vil derfor være godt med en database over fx antal og type af reparationer. Her kan det også fremgå, hvilke produkter der kan og ikke kan repareres, erfaring med levetidsforlængelse mv. så reparationserfaringerne kan bidrage til bedre og mere holdbare produkter i fremtiden.

Det kan fx munde ud i et katalog over gode og dårlige produkter, som borgerne kan få adgang til.

§ 12 – Vedrørende software

Med lovforslaget sikres det, at fabrikanter ikke må anvende softwareteknikker, der kan hindre reparationer. Det er et godt tiltag.

Der er også behov for at sikre, at softwareudviklerne giver en længere serviceperiode på software. Fx har opgraderingen til Windows 11 betydet, at mange ellers velfungerende PC'er er blevet skrottet, da de ikke kan opgraderes til den nyeste version af styresystemet. Ifølge analyseinstituttet Canalys drejer det sig på verdensplan om omkring 240 millioner computere, der risikerer at ende som elektroniskrot, fordi de ikke kan køre en opdatering af styresystemet, men derudover fungerer fint.

§ 12, stk. 2 – Vedrørende reservedele

Mange genbrugsaktører og reparatører af fx PC og mobiltelefoner anvender gode brugte reservedele for at holde reparationsomkostningerne nede, og for at minimere ressourcspild. Derfor er det positivt, at lovforslaget slår fast, at fabrikanter ikke må hindre uafhængige reparatører at anvende originale eller brugte reservedele, kompatible reservedele og 3D-printede reservedele, hvis de er i overensstemmelse med nationale- og EU-retlige krav.

Vedrørende reparationsliste

Det ønskes præciseret, hvordan reparatørerne bliver godkendt til at komme på EU-/DK-reparationslisten, og om der vil ske en evaluering af reparatørerne.

Vedrørende ikke-europæiske platforme

Det fremstår uklart, hvordan lovforslaget om reparation forholder sig til ikke-europæiske platforme som fx TEMU. På grund af de ikke-europæiske platformes omfang, så vil det være nødvendigt, at deres produkter bliver underlagt samme krav som de europæiske producenter og platforme for at undgå konkurrenceforvridning og for generelt at højne standarden på produkterne i Europa.

Kommentarer og forslag fra VedvarendeEnergi til forslag til Lov om reparation af varer.

41

16.februar 2026

Miljøorganisationen VedvarendeEnergi arbejder for en omstilling af Danmark til et klimaneutralt samfund, hvor også en styrkelse af den cirkulære energi indgår, herunder bedre muligheder for reparation af produkter, så de kan få en længere holdbarhed og brugen af dem derfor kræver færre ressourcer og mindre klima-og miljøbelastning. For at vi kan forbruge mere cirkulært, skal det være langt nemmere at kunne reparere sine ting, der hvor man bor. Det skal gælde alle produkter og alle borgere – ikke blot dem, der er omfattet af de ecodesign forordninger, der er nævnt i bilaget til EU's Right to Repair direktiv

Klosterport 4 F, 1.sal
DK - 8000 Aarhus C
Tel: +45 86 76 04 44
www.ve.dk

R Gunnar Boye Olesen
E gbo@ve.dk
Tel.: +4586227000
Mob. +4524269933

På denne baggrund har vi disse kommentarer og forslag:

VedvarendeEnergi erklærer sig enig i de forslag til forbedringer, som Brancheforeningen Cirkulær, Rådet for Grøn Omstilling, Danmarks Naturfredningsforening, Repair Cafe Danmark og IDA Teknologivurdering har præsenteret i deres hørings svar til Forslag til Lov om reparation af varer.

Samtidig vil vi kraftigt opfordre til at varegrupper med krav om reparationer defineres i en dansk bekendtgørelse, der revideres efter behov og som dels omfatter de varegrupper, der aktuelt er omfattet af EU ecodesign/ESPR forordninger, dels supplerende varegrupper, som vi i Danmark finder vigtige at medtage. Det nuværende forslag, hvor kravet om reparationer kun omfatter de varegrupper, der er omfattet af ecodesign forordninger nævnt bilag til Right to Repair direktivet, er både bagudskuende og utilstrækkeligt. Det nuværende forslag vil kræve lovændringer hver gang nye produktgrupper skal medtages, bl.a. ved ændringer af ecodesign/ESPR forordninger.

Gennemførslen af Right to Repair direktivet omfatter også at Danmark skal gennemføre supplerende tiltag. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget at regeringens eneste supplerende, reparationsfremmende tiltag er skattefradrag (servicefradrag) for reparationer af hårde hvidevarer frem til og med 2027. I VedvarendeEnergis optik er det ikke ambitiøst nok med forslaget om at bruge servicefradraget til reparation af hårde hvidevarer som det eneste supplerende, reparationsfremmende tiltag. Det er også uklart hvordan forpligtelsen til supplerende tiltag gennemføres efter 2027. Vi opfordrer derfor til en dialog om reparationsfremmende tiltag i Danmark.

Specifikt om servicefradraget for reparation af hårde hvidevarer, så opfordrer vi til at det ændres, så det også fremmer lejes, udlejningsselskabers og almene boligforeningers incitament til at reparere frem for at købe nyt, så der for alle borgere er en økonomisk gevinst ved at reparere hvidevarer frem for at købe nyt. Som en del af dette bør fradraget også omfatte undersøgelsesgebyret.

Såfremt der er spørgsmål til ovenstående kommentarer og forslag eller ønskes uddybning, kontakt politisk koordinator Gunnar Boye Olesen ved email gbo@ve.dk eller ovenstående tlf.

Vestre Landsret Præsidenten

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

27. januar 2026

Sendt pr. mail til embr@jm.dk og formueretskontoret@jm.dk

J.nr.: 26/02268-2
Sagsbehandler: Dorte Stilling

Justitsministeriet har ved brev af 19. januar 2026 (sagsnr. 2025-14561) anmodet om eventuelle bemærkninger til lovudkast om reparation af varer.

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke ønsker at udtale sig om udkastet.

Med venlig hilsen

Jens Røn

Østre Landsret

Præsidenten

Justitsministeriet
Att.: Formueretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Dato: 21. januar 2026
Sagsbeh.: Rikke Larsen
J.nr.: 26/02026

Justitsministeriet har ved brev af 19. januar 2026 (sagsnr. 2025-14561) anmodet om eventuelle bemærkninger til lovudkast om reparation af varer.

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke ønsker at udtale sig om udkastet.

Med venlig hilsen

Carsten Kristian Vollmer